

Tres kilómetros al fin del mundo

Títol original: *Trei kilometri până la capătul lumii* (AKA: *Three Kilometres to the End of the World*) **Direcció:** Emanuel Pârvu **Guió:** Miruna Berescu, Emanuel Pârvu **País:** Romania **Durada:** 103 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Ingrid Micu-Berescu, Valeriu Andriuță, Adrian Titieni **Fotografia:** Silviu Stăvilă **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 13/06/2025

No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere

Doblada en espanyol / Versió original en romanès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

L'Adi (17 anys) passa l'estiu al seu poble natal, al delta del Danubi. Una nit és brutalment agredit al carrer, i l'endemà el seu món fa un tomb. Els seus pares ja no se'l miren com abans, i l'aparent tranquil·litat del poble comença a esquarterar-se. (Vértigo Films)

CRÍTICA

'Three Kilometres to the End of the World' (****)

Al seu costat [de *Oh, Canadà*], i per allò potser de combinar veterania amb galons i allò altre (diguem-ne anonimat, joventut o descobriment), la secció oficial va presentar la seva tercera pel·lícula signada per **Emanuel Parvu: *Three Kilometres to the End of the World* (*Tres kilómetros al fin del mundo*)**. I, de nou, com és regla al cinema que arriba de la nova onada que mai acaba de Romania, hi va haver sorpresa. O no n'hi va haver, segons es miri. Del director coneixíem *Mikado*, que va passar pel Festival de Sant Sebastià i que dissecava amb una precisió molt a prop de l'ensurt la relació trencada, per culpa de la desconfiança primer i la culpa no reconeguda després, entre un pare i una filla. **Ara la mateixa meticulositat serveix per examinar un cas d'agressió homòfoba en un poble no tan perdut del delta del Danubi.**

La pel·lícula utilitza l'incident (que també és crim) per analitzar els mecanismes de poder que mou la societat per dins. **El paper còmplice de la policia, la vigilància sobre la consciència que l'Església exerceix o el silenci culpable de tothom confeccionen el panorama desolador d'una societat, en efecte, desolada.** Però no només això, com ja va fer a la pel·lícula anterior, assumptes com l'amor incondicional, la culpa o la simple por sorgeixen de la pantalla de la mà d'una posada en escena modèlica, transparent i sempre a la distància justa. **Sense moralismes maldestres ni subratllats innecessaris, *Three Kilometres to the End of the World* bé podria passar com a paradigma de pel·lícula ben explicada.**

No deixa de ser curiós que la casualitat hagi posat en el mateix article l'artificiositat d'un i la claredat de l'altre. Tots dos, en la seva radicalitat, compten com a experiments i en tots dos, si ens entestem, som capaços de citar Borges: "Aquestes misèries són els béns que el precipitat temps ens deixa".

Luis Martínez – Canes 18/5/2024 – elmundo.es